

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ருதி₃ ||

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் அருளிச்செய்த

|| அமிருதாசுவாதினி ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

॥ அமிருதாசுவாதினி ॥

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடம் உடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு

‡மூலம் கிளை என* ஒன்றிரண்டான மொழி இரண்டும்*
மேல் ஒன்றிலை என நின்ற* அவ் வித்தகன் தன் உரையும்*
காலம் கழிவதன் முன்னம்* கருத்துறக் கண்டிடவே*
ஞாலம் புகழும் நம் தேசிகர் தாம்* நம்மை வைத்தனரே (1)

காரணமும் காவலனும் ஆகி* என்றும்
கமலை உடன் பிரியாத நாதனான*
நாரணனுக்கடியேன் நான் அடிமை பூண்ட*
நல் அடியார்க்கல்லால் மற்றொருவர்க்கல்லேன்*
ஆரணங்கள் கொண்டகமும் புறமும் கண்டால்*
அறிவாகி அறிவதுமாய் அறு நான்கன்றிச்*
சீர் அணிந்த சுடர் போலத் திகழ்ந்து நின்றேன்*
சிலை விசயன் தேர் அனையச் சிறு வேதத்தே (2)

யான் எனதென்பதொன்றில்லை* என் செய்வதவனை அல்லால்*
ஆனதறிந்திடும் தன் அடியார்க்கு* எனை ஆட்படுத்தித்*
தான் எனை நல்கி நடத்துகின்றான்* தன் அருள் வழியே*
நான் உனை வீடு செய்வேன் என்ற* நம் திருநாரணனே (3)

யாதாம் இவை அனைத்தும்* படைத்தேந்தும் இறைவனுமாய்க்*
கோதாம் குணங்கள் உடன்* குறுகாத குணத்தனுமாய்*
மாதா பிதா என* மன் உறவாய்க் கதி என்ன நின்றான்*
போதார் திருவுடன்* பொன் அருள் பூத்த நம் புண்ணியனே (4)

இரு விலங்கு கழித்திடராம் உடலம் தன்னில்*
 இலங்கு நடு நாடியினால் எம்மை வாங்கி*
 ஒரு விலங்கு நெறி அல்லா வழியால் மன்னும்*
 உயர் வானில் ஏற்றி உயிர் நிலையும் தந்து*
 பெரு விலங்காம் அருள் தன்னால் தன் அடிக் கீழ்ப்*
 பிரியாத அமரர் உடன் பிணைத்துத் தன்னார்*
 உருவில் அங்கு மிசைவிக்கும் உம்பர் போகம்*
 உகந்து தரும் திருமாலை உகந்தோம் நாமே (5)

உறவை இசைந்திறை இல்லா ஒருவர்க்கென்றும்*
 ஒண் சுடராய் ஓர் எழுத்தில் ஓங்கி நின்றோம்*
 துறவறமும் தூமதியும் துயரம் தீர்வு*
 தூயவர்கட்கானமையும் இரண்டில் உற்றோம்*
 அற முயலும் அனைத்துறவாய் அனைத்தும் ஏந்தும்*
 அம்புயத்தாள் கணவனை நாம் அணுகப் பெற்றோம்*
 பிறவி அறுத்தடி சூடி அடிமை எல்லாம்*
 பிரியாத அமரர் உடன் பெற்றோம் நாமே (6)

கருமம் என ஞானம் என அதனால் கண்ட*
 உயிர் கவரும் காதல் எனக் கானில் ஓங்கும்*
 அரு மறையால் தரு நிலையில் இன்னாள் எல்லாம்*
 அடியேனை அலையாத வண்ணம் எண்ணித்*
 தருமம் உடையார் உரைக்க யான் அறிந்து*
 தனக்கென்னா அடிமைக்காம் வாழ்ச்சி வேண்டித்*
 திருமகளோடொரு காலும் பிரியா நாதன்*
 திண் கழலே சேது எனச் சேர்கின்றேனே (7)

வினை விடுத்து வியன் குணத்தால் எம்மை ஆக்கி*
 வெருவுரை கேட்டவை கேட்க விளம்பி நாளும்*
 தனை அனைத்தும் அடைந்திடத் தான் அடைந்து நின்ற*
 தன் திருமாதுடன் இறையும் தனியா நாதன்*
 நினைவழிக்கும் வினை வழிக்கு விலக்காய் நிற்கும்*
 நிகர் இல்லா நெடுங்குணங்கள் நிலை பெறத்* தன்

கனை கழற் கீழ் அடைக்கலமாக் காட்சி தந்து*
காரணனாம் தன் காவல் கவர்கின்றானே (8)

என்னது யான் செய்கின்றேன் என்னாதாருக்கு*
இன் அடிமை தந்தளிப்பான் இமையோர் வாழும்*
பொன் உலகில் திருவுடனே அமர்ந்த நாதன்*
புனல் ஆரும் பொழில் அரங்கம் திகழ மன்னித்*
தன் அகலம் அகலாத தகவால் ஓங்கும்*
தகவுடனே தன் கருமம் தானே எண்ணி*
அன்னை என அடைக்கலம் கொண்டஞ்சல் தந்து* என்
அழலாற நிழலார அளிக்கின்றானே (9)

ஒண் தொடியாள் திருமகளும் தானும் ஆகி*
ஒரு நினைவால் ஈன்ற உயிர் எல்லாம் உய்ய*
வண் துவரை நகர் வாழ வசுதேவற்காய்*
மன்னவற்குத் தேர்ப் பாகனாகி நின்ற*
தண் துளவ மலர் மார்பன் தானே சொன்ன*
தனித்தருமம் தான் எமக்காய்த் தன்னை என்றும்*
கண்டு களித்தடி சூட விலக்காய் நின்ற*
கண் புதையல் விளையாட்டைக் கழிக்கின்றானே (10)

துய்ய மனத்தர்* துறை அணுகாத துணை இலியேன்*
ஐயம் அறுத்துனதானை* கடத்தல் அகற்றினை நீ*
கை அமர் சக்கரக் காவல்* காக்கும் திருவருளால்*
வையம் அளந்த அடிக் கீழ்* அடைக்கலம் வைத்தருளே (11)

அறியாத இடைச்சியரும் அறியும் வண்ணம்*
அம்புயத்தாள் உடன் அந்நாள் அவதரித்த*
குறை யாதும் இல்லாத கோவிந்தா* நின்
குரை கழற் கீழ் அடைக்கலமாம் குறிப்புத் தந்தாய்*
வெறி ஆரும் மலர் மகளும் நீயும் விண்ணில்*
விண்ணவர்கள் அடி சூட இருக்கும் மேன்மை*
குறையாத வினை அகற்றி அடிமை கொள்ளக்*
குறுக ஒரு நன்னாள் நீ குறித்திடாயே (12)

தத்துவமும் சாதனமும் பயனும் காட்டும்*

தாரம் முதல் இரு நான்கும் தன் கருத்தால்*
முத்தி வழி நாம் முயலும் வகையே காண*
முகந்தன் இசைத்தருள் செய்த ஐந் நால் ஐந்தும்*
பத்தி தனில் படிவில்லார் பரம் சுமத்தப்*

பார்த்தன் தேர் முன்னே தாம் தாழ நின்ற*
உத்தமனார் உத்தம நல்லுரை நால் எட்டும்*
உணர்ந்தவர் தாம் உகந்தெம்மை உணர்வித்தாரே (13)

பரக்கும் புகழ் வரும்* பைம் பொருள் வாய்த்திடும் பத்தர்களாய்*
இரக்கின்றவர்க்கிவை ஈந்தால்* அறம் உளதென்றியம்பார்*
கரக்கும் கருத்துடை* தேசிகர் கன்றென நம்மை எண்ணிச்*
சுரக்கும் சுரவிகள் போல்* சொரிகின்றனர் சொல் அமுதே (14)

சோகம் தவிர்க்கும்* சுருதிப் பொருள் ஒன்று சொல்லுகின்றோம்*
நாகம் தனக்கும் இராக்கதற்கும்* நமக்கும் சரணாம்*
ஆகண்டலன் மகன் ஆகிய* ஆவலிப்பேறிய ஓர்*
காகம் பிழைத்திடக்* கண் அழிவே செய்த காசுத்தனே (15)

ஒருக்காலே சரணாக அடைகின்றாற்கும்*
உனக்கடிமை ஆகின்றேன் என்கின்றாற்கும்*
அருக்காதே அனைவர்க்கும் அனைவராலும்*
அஞ்சேல் என்றருள் கொடுப்பன் இதுதான் ஓதும்*
இருக்காலும் எழில் முனிவர் நினைவினாலும்*
இவை அறிவார் செயலுடன் என் இசைவினாலும்*
நெருக்காத நீள் விரதம் எனக்கொன்றென்னும்*
நெறி உரைத்தார் நிலை உணர்ந்து நிலை பெற்றோமே (16)

பொன்னை இகழ்ந்து விருகங்கள்* புல்லிய புல் உகந்தால்*
மன்னர் எடுப்பதப்பொன் அலதே* மன் உலகனைத்தும்*
தன்னை அடைந்திடத்* தான் அருள் செய்யும் தனிச் சிலையோன்*
பொன் அடி நாம் அடைந்தோம்* புறமார் என் கொல் செய்திடினே (17)

வேதத் திரளின் விதி உணர்ந்தோர்கள்* விரித்துரைத்த*
 காதல் கதியையும்* ஞானத்தையும் கருமங்களையும்*
 சாதிக்கவல்ல சரணாகதி* தனி நின்ற நிலை*
 ஓதத் தொடங்கும்* எழுத்தின் திறத்தில் உணர்மின்களே (18)

மூ உலகும் தன் பிழையைத் தானே சாற்ற*
 முனிவர்களும் தேவர்களும் முனிந்த அந்நாள்*
 தாவரிதாய் எங்கும் போய்த் தளர்ந்து வீழ்ந்த*
 தனிக் காகம் தான் இரந்த உயிர் வழங்கிக்*
 காவல் இனி எமக்கெங்கும் கடன் என்றெண்ணிக்*
 காண நிலை இலச்சினை அன்றிட்ட வள்ளல்*
 ஏவல் பயன் இரக்கம் இதற்காறென்றோதும்*
 எழில் உடையார் இணை அடிக்கீழ் இருப்போம் நாமே (19)

திருத்தம் பெரியவர்* சேரும் துறையில் செறிவிலர்க்கு*
 வருத்தம் கழிந்த* வழி அருள் என்ற நம் மண் மகளார்*
 கருத்தொன்ற* ஆதி வராகம் உரைத்த கதி அறிவார்*
 பொருத்தம் தெளிந்துரைக்கப்* பொய் இலா மதி பெற்றனமே (20)

இடம் பெற்றார் எல்லாம் என் உடலாய் நிற்ப*
 இடர் பிறப்பென்றிவை இல்லா என்னை அன்பால்*
 அடம் பற்றாம் அவன் என்று நினைந்தான் யாவன்*
 அவன் ஆவி சரியும்போதறிவு மாறி*
 உடம்பில் தாருபலம் போல் கிடக்க நானே*
 உய்யும் வகை நினைந்துயர்ந்த கதியால்* என்றன்
 இடம் பெற்றென்னுடன் வாழ எடுப்பன் என்ற*
 எம் பெருமான் அருள் பெற்று மருள் செற்றோமே (21)

இரண்டுரையாத* நம் ஏனம் உரைத்த உரை இரண்டின்*
 திரண்ட பொருள்கள் தெளிந்து* அடி சூடினம் திண் அருளால்*
 சுருண்ட நம் ஞானச் சுடர் ஒளி* சுற்றும் பரப்பதன் முன்*
 புரண்டது நம் வினை* போம் இடம் பார்த்தினிப் போம் அளவே (22)

மலையும் குலையும் என்றெண்ணியும்* வன் பெரும் புண் திரங்கித்*
 தலையும் வெளுத்த பின்* தானே அழிய இசைகின்றிலீர்*
 அலையும் கடல் கொண்ட* வையம் அளித்தவன் மெய் அருளே*
 நிலை என்று நாடி* நிலை நின்ற பொய்ம்மதி நீக்குமினே (23)

கண்ணன் கழல் தொழக்* கூப்பிய கையின் பெருமை தன்னை*
 எண்ணம் கடக்க* யமுனைத் துறைவர் இயும்புதலால்*
 திண்ணம் இது என்று* தேறித் தெளிந்த பின் சின்மதியோர்*
 பண்ணும் பணிதிகள் பாற்றிப்* பழந்தொழில் பற்றினமே (24)

பொங்கு புனல் ஆறுகளில் புவனம் எல்லாம்*
 பொற் கழலால் அளந்தவன் தன் தாளால் வந்த*
 கங்கை எனும் நதி போலக் கடல்கள் ஏழில்*
 கமலை பிறந்தவன் உகந்த கடலே போலச்*
 சங்குகளில் அவன் ஏந்தும் சங்கே போலத்*
 தாரில் அவன் தண் துளவத் தாரே போல*
 எங்கள் குல பதிகள் இவை மேலாம் என்றே*
 எண்ணிய நல் வார்த்தைகள் நாம் இசைகின்றோமே (25)

சீர்க் கடலின் திரை என்னத் தகவால் மிக்க*
 தேசிகராய்த் திண் இருளாம் கடலை நீக்கிப்*
 பாற் கடலோன் திரு அணையாய் நின்று* பாரம்
 காணாத பவக் கடலைக் கடத்துகின்றான்*
 ஈர்க்கும் மரக்கலம் என்ன இறைவர் இன்பம்*
 எழுந்தழியும் குமிழி என இகந்தொழிந்தோம்*
 ஆர்க்கினி நாம் என் கடவோம் நமக்கும் ஆர் என்
 கடவார் என்று* அடைந்தவர்கட்கறிவித்தோமே (26)

‡காசினியின் மணி அனைத்தும் காயா வண்ணன்*
 கடைந்தெடுத்த கவுத்துவத்தின் சீர்மைக்கொவ்வா*
 காசி முதலாகிய நல் நகரி எல்லாம்*
 கார்மேனி அருளாளர் கச்சிக் கொவ்வா*
 மாசின் மனந் தெளி முனிவர் வகுத்த எல்லாம்*
 மால் உகந்த ஆசிரியர் வார்த்தைக் கொவ்வா*

வாசி அறிந்திவை உரைத்தோம் வையத்துள்ளீர்*
வைப்பாக இவை கொண்டு மகிழ்மினீரே (27)

‡அந்தம் இலாப் பேர் இன்பம் அருந்த ஏற்கும்*
அடியோமை அறிவுடனே என்றும் காத்து*
முந்தை வினை நிரை வழியில் ஒழுகாதெம்மை*
முன் நிலையாம் தேசிகர் தம் முன்னே சேர்த்து*
மந்திரமும் மந்திரத்தின் வழியும் காட்டி*
வழிப் படுத்தி வான் ஏற்றி அடிமை கொள்ளத்*
தந்தை என நின்ற தனித் திருமால் தாளில்*
தலை வைத்தோம் சடகோபன் அருளினாலே (28)

தான் தனக்குத் தன்னாலே தோன்றித்* தன்னோர்
ஒளி அணைக்கும் குணத்தாலும் தன்னைக் கண்டு*
தான் தனக்கென்றறியாத தன் குணத்தைத்*
தன் குணத்தால் தான் இறையில் தானே கூட்டி*
ஊன் மருத்துப் புலன் மனம் மான் ஆங்காரங்கள்*
ஒரு மூலப் பிரகிருதி அன்றி நின்ற*
நான் தனக்குத் தான் தனக்கென்றிசைவு தந்த*
நாரணனை நான் மறையால் நான் கண்டேனே (29)

கழியாத கரு வினையில் படிந்த நம்மைக்*
காலம் இது என்றொரு கால் காவல் செய்து*
பழியாத நல் வினையில் படிந்தார் தாளில்*
பணிவித்துப் பாசங்கள் அடைய நீக்கிச்*
சுழியாத செவ்வழியில் துணைவரோடே*
தொலையாத பேர் இன்பம் தரமேல் ஏற்றி*
அழியாத அருள் ஆழிப் பெருமான் செய்யும்*
அந்தம் இலா உதவி எல்லாம் அளப்பார் ஆரே (30)

‡நின் அருளாம் கதி அன்றி மற்றொன்றில்லேன்*
நெடுங்காலம் பிழை செய்த நிலை கழிந்தேன்*
உன் அருளுக்கினிதான நிலை உகந்தேன்*
உன் சரணே சரண் என்னும் துணிவு பூண்டேன்*

மன் இருளாய் நின்ற நிலை எனக்குத் தீர்த்து*

வானவர் தம் வாழ்ச்சி தர வரித்தேன் உன்னை*
 இன் அருளால் இனி எனக்கோர் பரம் ஏற்றாமல்*
 என் திருமால் அடைக்கலம் கொள் என்னை நீயே (31)

பரவும் மறைகள் எல்லாம்* பதம் சேர்ந்தொன்ற நின்ற பிரான்*
 இரவன்றிரவியின்* காலத்தழைத்த எழிற் படையோன்*
 அரவும் கருடனும்* அன்புடன் ஏந்தும் அடி இரண்டும்*
 தர என் தமக்கருளால்* தளரா மனம் தந்தனனே (32)

‡அலர்ந்த அம்புயத்திருந்து தேன் அருந்தி இன்னகல்*
 அல்குலார் அசைந்தடைந்த நடை கொளாததுனம் எனோ*
 நலம் தவிர்ந்ததால் அதென் கொல் நாவின் வீறிழந்ததால்*
 நா அணங்கு நாதர் தந்த நாவின் வீறிழந்ததென்*
 சலம் தவிர்ந்து வாது செய்து சாடி மூண்ட மிண்டரைச்*
 சரிவிலேன் எனக்கனைத்துரைத்த ஏதிராசர் தம்*
 வலம் தரும் கை நாயனார் வளைக்கிசைந்த கீர்த்தியால்*
 வாரி பாலதாம் அதென்று மாசில் வாழி வாழியே (33)

சடையன் திறல் அவர்கள்* பெருஞானக் கடல் அதனை*
 இடை அமிழாது கடக்கினும்* ஈதளவென்றறியார்*
 விடை உடன் ஏழன்றடர்த்தவன்* மெய் அருள் பெற்ற நல்லோர்*
 அடைய அறிந்துரைக்க* அவ்வடியோமும் அறிந்தனமே (34)

பா வளரும் தமிழ் மறையின் பயனே கொண்ட*
 பாண் பெருமாள் பாடியதோர் பாடல் பத்தில்*
 காவலனும் கணவனுமாய்க் கலந்து நின்ற*
 காரணனைக் கருத்துற நாம் கண்ட பின்பு*
 கோவலனும் கோமானும் ஆன அந்நாள்*
 குரவை பிணை கோவியர் தம் குறிப்பே கொண்டு*
 சேவல் உடன் பிரியாத பெடை போல் சேர்ந்து*
 தீவினையோர் தனிமை எல்லாம் தீர்ந்தோம் நாமே (35)

‡ஆதி மறை என ஓங்கும் அரங்கத்துள்ளே*
 அருள் ஆரும் கடலைக் கண்டவன் நம் பாணன்*
 ஓதியதோர் இரு நான்கும் இரண்டுமான*

ஒரு பத்தும் பற்றாக உணர்ந்துரைத்தோம்*
 நீதி அறியாத நிலை அறிவார்க்கெல்லாம்*
 நிலை இதுவே என்று நிலை நாடி நின்றோம்*
 வேதியர் தாம் விரித்துரைக்கும் விளைவுக்கெல்லாம்*
 விதையாகும் இது என்று விளம்பினோமே (36)

‡காண்பனவும் உரைப்பனவும் மற்றொன்றின்கீ*
 கண்ணனையே கண்டுரைத்த கடிய காதல்*
 பாண் பெருமாள் அருள் செய்த பாடல் பத்தும்*
 பழ மறையின் பொருள் என்று பரவுகின்றோம்*
 வேண் பெரிய விரி திரை நீர் வையத்துள்ளே*
 வேதாந்த ஆரியென் என்றியம்ப நின்றோம்*
 நாண் பெரியோம் அல்லோம் நாம் நன்றும் தீதும்*
 நமக்குரைப்பார் உளர் என்று நாடுவோமே (37)

॥ சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம் ॥